

POLITECHNIKA RZESZOWSKA
im. Ignacego Łukasiewicza
WYDZIAŁ MATEMATYKI I FIZYKI STOSOWANEJ

Filip Walkowicz
Grupa 8

Projekt inżynierski

Opiekun pracy:
dr inż. Mariusz Borkowski, prof. PRz

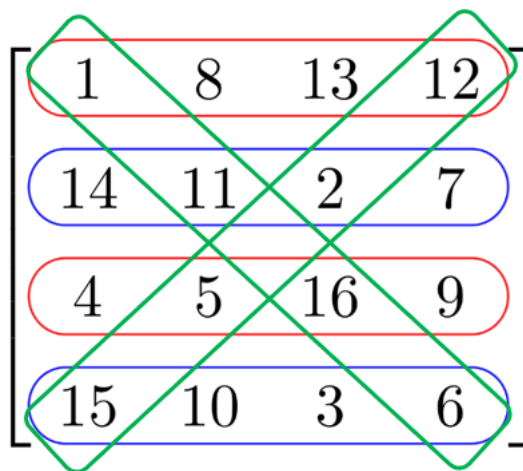
Rzeszów, 2021

1. Wstęp

W niniejszym sprawozdaniu z zadania projektowego wykonałem analizę wręzonego tematu. Przygotowałem schemat blokowy, pseudokod, program oraz analizę go pod kątem złożoności czasowej, obliczeniowej. Kod programu został napisany w środowisku Code::Blocks za pomocą języka C++.

1.1. Opis problemu oraz szczegóły implementacji

Tematem zadania: Wypisz indeksy tych wierszy macierzy kwadratowej, dla których suma elementów stojących na przekątnej i antyprzekątnej (w danym wierszu) jest większa od sumy pozostałych elementów stojących w tym wierszu.

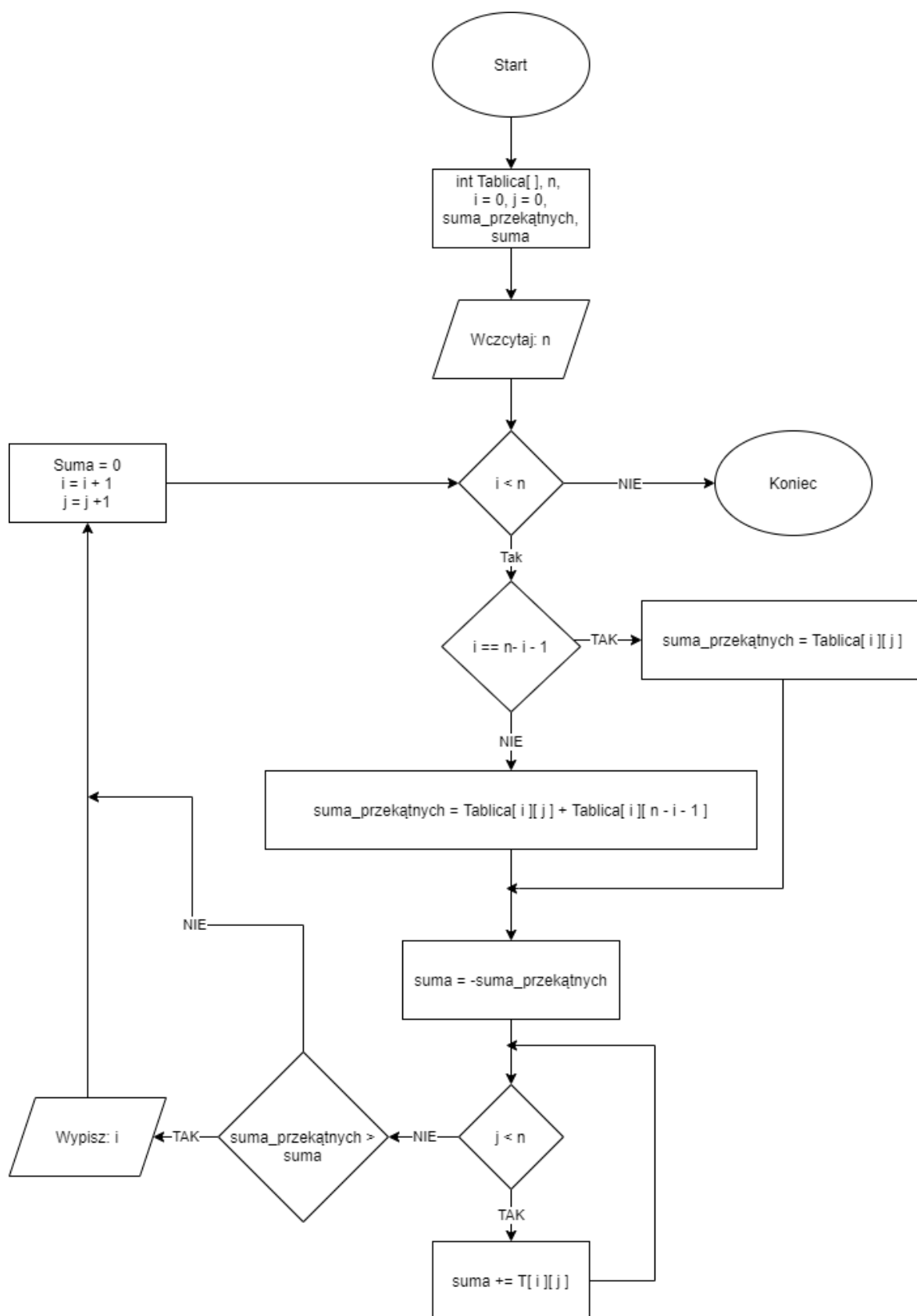
1	8	13	12
14	11	2	7
4	5	16	9
15	10	3	6

Rys 1.1. Macierz kwadratowa wraz z zaznaczonymi wierszami i przekątnymi

Z każdego wiersza musimy osobno zsumować przekątną z antyprzekątną oraz pozostałe liczby które zostały w wierszu ze sobą, następnie porównać ze sobą ich sumy a następnie wypisać indeksy wierszy w których suma przekątnych jest większa od pozostałej sumy liczb. Żeby rozwiązać problem w języku programowania będzie potrzebna tablica dwuwymiarowa która będzie reprezentowała naszą macierz, dwie zmienne w których przechowamy sumy do porównania. Za pomocą dwóch pętli for będziemy przechodzić przez dane wiersze w macierzy co pozwoli nam zapisywać zmiennych odpowiednie dane oraz za pomocą funkcji if wypisywać te wiersze które spełniają warunki. Należy uważać żeby w tablicy nie zliczać podwójnie miejsca w którym przekątne się ze sobą przecinają.

2. Schemat blokowy oraz zapis w pseudokodzie

2.1. Schemat blokowy

Rys. 2.1. Schemat blokowy algorytmu

2.1. Zapis problemu w pseudokodzie

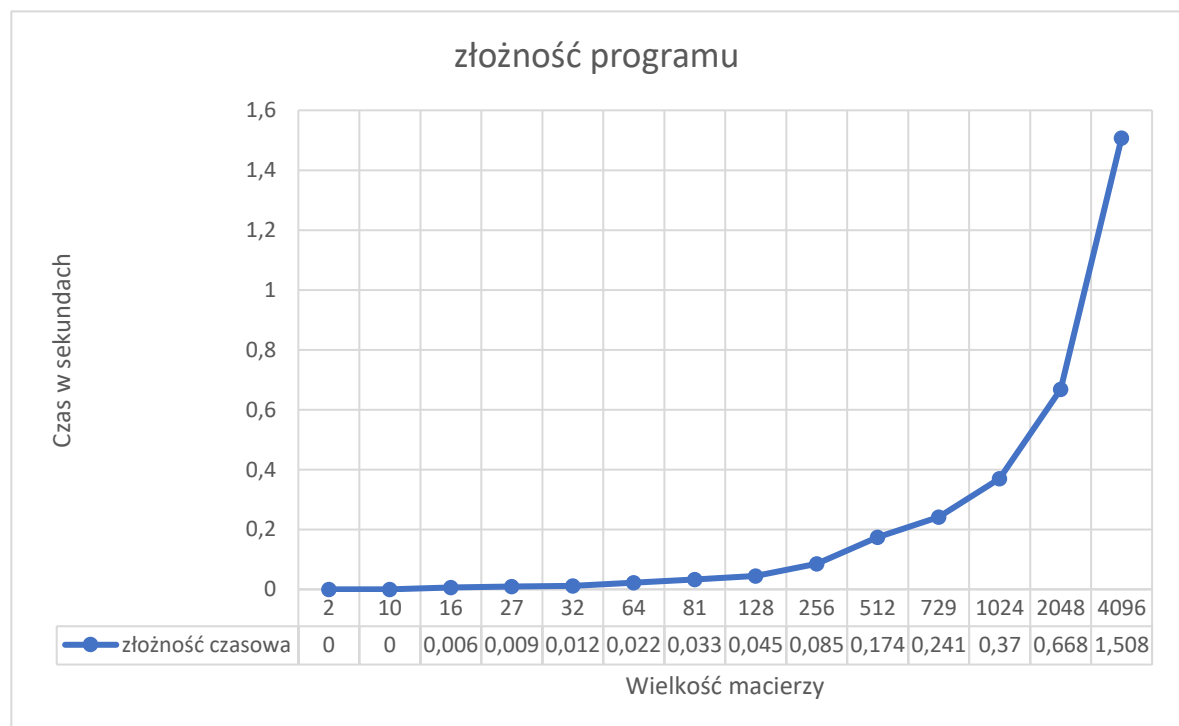
1. For $i = 0$ to $i < \text{wielkość\_macierzy}$
2.   If $i == \text{wielkość\_macierzy} - i - 1$
3. $\text{suma\_przekątnych} = T[i]$
4.   Else
5. $\text{suma} = \text{suma\_przekątnych} = T[i] + T[\text{wielkość\_macierzy} - i - 1]$
6. $\text{suma} = -\text{suma\_przekątnych}$
7.   For $j = 0$ to $j < \text{wielkość\_macierzy}$
8. $\text{suma} = \text{suma} + T[i][j]$
9. $\text{suma} = 0$

3. Testy programu

3.1. Testy czasowe oraz wykres

Tabel 3.1 Złożoność czasowa

Wielkość macierzy	Czas w sekundach
2	0
10	0
16	0,006
27	0,009
32	0,012
64	0,022
81	0,033
128	0,045
256	0,085
512	0,174
729	0,241
1024	0,37
2048	0,668
4096	1,508

Rys 3.1 Wykres złożoności

Po przeprowadzeniu testów złożoności czasowej oraz po analizie kodu można wywnioskować, że algorytm ma złożoność $O(n^2)$. Wraz ze zwiększającą się macierzą wykres układa się w parabolę.

3.2. Testy programu

1) Macierz o rozmiarach 5x5:

```
4 2 8 8 2
9 5 8 9 8
9 7 9 8 0
9 0 5 8 6
8 1 2 2 6
4
```

Problem z macierzami nieparzystymi mógł polegać na tym że w miejscu przecięcia się przekątnych program mógł zliczać podwójnie wartość. Na przykładzie widać że algorytm jest na to odporny.

2) Macierz o wymiarach 20x20: 9 5 4 5 0 9 2 6 3 2 9 2 0 3 5

```
9 2 9 2 2 5 8 2 5 1 1 5 3 1 1
3 9 5 5 8 0 7 1 9 2 5 6 4 5 2
4 6 0 2 7 8 7 5 6 0 6 5 1 3 9
6 5 2 3 2 1 9 0 5 1 5 5 7 5 8
3 6 3 7 9 2 7 8 2 3 8 3 2 8 3
3 4 1 5 1 8 4 1 8 1 3 4 9 0 2
6 6 4 2 1 5 0 3 8 1 1 7 0 6 7
1 3 5 0 5 0 9 6 0 9 6 6 2 1 1
7 4 5 5 2 3 9 2 5 9 8 8 4 6 3
8 3 8 1 7 7 0 2 2 1 9 4 7 1 2
7 6 6 5 9 7 4 8 4 6 0 0 7 2 7
0 3 0 8 7 1 9 0 6 4 9 5 4 0 3
8 3 6 3 7 5 1 7 4 1 3 6 9 8 0
1 0 1 8 2 0 3 4 4 9 8 8 7 2 7
```

3) Macierz o rozmiarach 3x3:

3 7 9

8 6 0

8 2 9

0

2

4. Wnioski oraz podsumowanie

Realizowany przez mnie temat dotyczył operacji na tablicy dwuwymiarowej/ macierzy którego celem było sumowanie ze sobą przekątnej oraz antyprzekątnej, zsumowanie pozostałych elementów w wierszu macierzy a następnie porównanie ich ze sobą. W teoretycznej części pracy omówiono problem rozwiązania teoretycznego oraz możliwych komplikacji, schemat blokowy oraz pseudokod pokazał w jaki sposób należy wykonać poszczególne kroki aby poprawnie wykonać problem. Za pomocą wykonanego programu postawione potwierdziły początkowo postawione założenia. Przeprowadzone testy oraz analiza kodu udowodniły złożoność programu na $O(n^2)$.

```

#include <iostream>
#include <time.h>
#include <cstdlib>
#include <bits/stdc++.h>

using namespace std;

// złożoność to  $n^2$ 
void WypelnijMacierz(int *T[],int a,int x, int y)
{
    //Wypelnienie macierzy liczbami
    for(int i=0;i<a;i++)
    {
        for(int j=0;j<a;j++)
        {
            //wygenerowanie liczb z zakresu [-9; 9]
            T[i][j]= x+rand() % (y-x+1);
            //wyswietlenie wylosowanej liczby
            cout<<T[i][j]<<" ";
        }
        cout << endl;
    }
}

```



```

void Wypisz(int *T[], int a)
{
    int suma = 0;
    int suma_przekatnych = 0;
    //przekatka macierzy
        for(int i=0; i<a; i++)
        {
            // sprawdzam zeby 2 razy nie brac przekatnych
            if(i == a-i-1)
            {
                // sumuje przekatne
                suma_przekatnych = T[i][i];
            }else{
                suma_przekatnych = T[i][i] + T[i][a-i-1];
            }

            // sumuje liczby w wierszu pomijajac przekatne
            suma = -suma_przekatnych;
            for(int j=0; j<a; j++)
            {
                suma += T[i][j];
            }

            // porownuje sumy i wyswietlam indeks
            if(suma_przekatnych > suma){
                cout << i << endl;
            }
            // zeruje sume
            suma = 0;
        }
    }
}

```

```

int main()
{
    srand((unsigned)time (NULL));

    //zmienne
    int **T, n, a, b;

    //przedzial liczb z macierzy
    a=0;
    b=9;

    cout << "podaj wielkosc macierzy kwadratowej(nxn): ";
    cin >> n;

    //Przydzielanie pamieci na tablice dwuwymiarowe(macierz)
    T = new int *[n];
    for(int i=0;i<n;i++)
        T[i] = new int[n];

    WypelnijMacierz(T,n,a,b);
    // obliczanie czasu trwania programu
    auto begin = std::chrono::high_resolution_clock::now();
    Wypisz(T,n);

    auto end = std::chrono::high_resolution_clock::now();
    auto elapsed = std::chrono::duration_cast<std::chrono::nanoseconds>(end -
begin);
    printf("Time measured: %.3f seconds.\n", elapsed.count() * 1e-9);
    // zwolnienie pamieci
    for(int i=0;i<n;i++)
        delete [] T[i];
    delete []*T;
}

```